

Ganz frisch rasiert un d'Hoor schön g'stutzt,
Bis an d'Füesssohle g'schlàckt un g'mutzt,
So bin i gestert voll Verlange
Gli Nomittag vo d'heim furtgange,
Denn mi Cüsine hat mr g'sàit
Mit ihrem Blick voll Zàrtlichkeit:
Mr wànn mitnander doch prawiere
Ne Duo z'mache, kumm am Viere.

's isch graü am Himmel gsi dert owe,
Doch ha-n-i denkt: 's hebt scho bis z'Owe,
I mag kei Parepli mitnàh,
's isch làcherlig, un hasch mi g'sàh!

Küm bin i furt, kunnt scho ne Tropfe
Mir uf mi neüer Hüet ku klopfè,
Un gli druf fangt's denn z'schütte-n-a,
So stark, so viel as awe ka!
I ha mi nur noch kànnè bucke
Un unter d'nàchste Thüre drucke.

Jetzt stand i schön, was isch jetzt z'thüè?
Dr Rege, der nimmt immer züè!
Vo witem dunnert's, 's isch e G'witter;
Wie thüet's mi reie doch so bitter,
Ass ich mi Parepli nitt gnu,
Es wàr mr noch nie besser ku!
Wie ha-n-i g'lüegt uf alle Site,
Eb nitt e Fiacre in dr Wite
Sich zeige thüet; 's will Keiner kumme,
Un 's regent furt, un d'Zit geht ume!
Wohl zwanzig Mol ha-n-ich scho zàhlt,
Vo langer Zit un Aerger quàlt,
Die Fenster an dem Hüs dert àne
Mit dere schöne Balconlähne;
Uf eimol geht e Vorhang uf
Un wunderfitzig lüeg i druf

Un sieh' ne G'stalt sich dert bewege,
E-n-Engel isch e Narr drgege!
Nei, in mim Làwe g'wiss noch nie
Ha-n-ich e Fraü g'sàh, schön wie die!
Me hätt nit Schöner's kànnè mole!...

Die Vorhàng soll dr Kückück hole,
Grad falle se jetzt wieder züè!
Doch wenn i mi nitt irre thüè,
So hat se mi do àne g'achtet
Un hat mi ziemlich noch betrachtet.
Isch's mögli! lüegt se wege mir?
I wird wahrhaft ganz hinterfir,
Un schäu, dr Vorhang lipft si wieder,
Scho juckt's mr jetzt in alle Glieder!
Se lüegt mi a! was fir e Glick!
Was fir e wundervoller Blick!
Un wieder isch se jetzt verschwunde,
Doch ganz verzückt bin ich do unte,
G'wiss, ich ha-n-ih'r in d'Àuge gà,
I ha's ere-n-am G'sicht ag'sàh!
Cüsine, Duo, Gwitterrege,
An allem isch mr nit meh g'lege!
I sieh un hör un weiss nit meh,
Möcht ewig so do untersteh.

Zum dritte mol thüet sie mich b'schaüè,
Uf eimol sàit e Stimm', e ràuhe:
«Mi Madam dert schickt mich doher,
Ob's Ihne vielleicht g'lege wàr,
Dà Parepli do z'acceptiere,
Ass Sie Ihr' Zit nitt so verliere?» —
Un erst jetzt sieh-n-i, noch dàr Red',
Ass Einer vorne-n-a mr steht
Mit schöne, guldbordierte Kleider.
Ich nimm dr Parepli halt leider